

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Joulukuu 2011

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Joulun juhlaa odotellessa

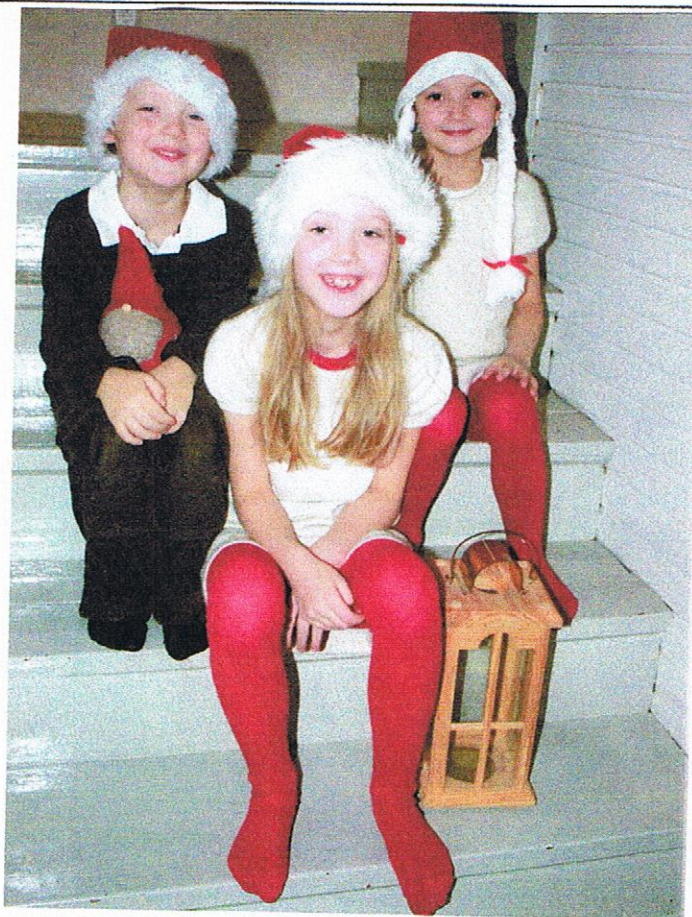
*Tonttu oveen kolkuttaa,
joko sisään tulla saa?
Ulkona kun pakastuu
tontun parta huuruuntuu.*

*Joulun tuoksut mahtavat
sisään tullen tuntuvat.
Kuusi seisoo permannolla
kaikkien on hauska olla.*

*Pukkikin jo tulla saisi,
kaikille se ilon toisi.
Joulun aikaa ihanaa
kaikkihan nyt viettää saa.
Muistuttaen meitä tästä
Jeesus-lapsen syntymästä.*

Tellervo Jussila

**Nikke, Nella ja Nessa
ovat jo valmiina
joulun viettoon.**

* Lampaat ja kalkkunat kasvavat Kokkolassa

* Herastuomari-Leena on yhä aktiivinen

* Humpilan miehet pellolla ja metsässä

* Liisa-Marjatta kokosi evakkomuistot

Pääkirjoitus

Hyvät kyliemme asukkaat!

Lähestymme jälleen hetkeä, kun vuosi vaihtuu. Luomme ajatukset menneeseen, kun uudet tehtävät odottavat. Sitä ennen vietämme vuoden suurta juhlaa joulua. Tietenkin olemme olleet kilttejä ja voimme hyvillä mielin iloita. Kotikunnassamme asiat tuntuvat olevan hyvin. Kunta on toteuttanut viimeisten vuosien aikana säästökuurin. Sen seurauksena talous kuuluu olevan tasapainossa ja päättäjät voivat luottavaisin mielin viedä asioita eteenpäin alati muuttuvassa maailmassa.

Kyläyhteisömme toiminta on sujunut asetettuihin tavoitteisiin nähden kohtuullisesti. Suur tapahtuma oli kotikyliemme sankarivainajien muistomerkin paljastaminen. Salpalinnasta tuodut kaksi kivijärkälettä seisovat nyt Pro Patria-taulun kera Kokkolan Pikkumetsän laidalla. Juhlallinen ja kaunis tilaisuus keräsi paljon paikallista ja lähialueilta tullutta yleisöä. Risto Nurmisen asettama 60-vuotispäivän tavoite toteutui arvokkaalla tavalla. Samalla lakkautetusta Äinää-Vähimaan koulusta pelastettu Pro Patria-taulu sai graniittipaaden kyljessä parhaan paikan.

Toinen merkittävä asia on vielä käynnissä oleva luontokeskuksen rakentaminen. Sen keskeisiä kohteita ovat uimarumppi ja lintutorni. Kari Lohtarin maalle Äiniönjokeen kaivettiin talvella uimarumppi ja perusraivattiin sinne vievä polku ja lintutornille vievä tie. Tavoitteena on lintutornin pystyttäminen vielä tämän vuoden aikana, muut rakenteet ja asiat hoidetaan valmiiksi ensi vuonna.

Muita tapahtumia olivat Oskari Honkasen aikanaan perustama markkinahiihto, kevään ja syksyn kuntoliikunnat, kylämarkkinat ja kaksi kertaa pidetyt kesätanssit Seurantalolla. Marraskuun Kaamosiltamat keräsi yleisöä ennätysmäärän Niemimäen juhlasaliin. Osallistuimme myös toukokuussa Lahdessa pidetyille kylämarkkinoille. Tuomaanpäivänä 21.12. joululaulutilaisuus päättää toiminnallisen kauden, kun hiljennymme viettämään joulua.

Kylätoimikunta on vastannut tapahtumien ja asioiden käytännön valmisteluista ja

toteuttamisesta. Mukana on ollut talkooväkeä, esimerkiksi luontokeskuksen rakentamisesta kirjattiin 274 talkootyö tuntia. Parhaat kiitokset ahkerille talkoolaisille. Yhdistys on saanut pitää juhlia ja tilaisuuksia Niemimäen viihtyisissä tiloissa, myös Niemimäen väelle suuret kiitokset. Samoin Tarmo Bladille, jonka hallissa olemme saaneet valmistaa luontokeskuksen rakenteita.

Vakituisten asukkaiden ja vapaa-aikojaan täällä viettävien viihtyminen on kylätoiminnan keskeinen tavoite. Aktiivisella toiminnalla ja yhteistyöllä saavutetaan varmasti parhaat tulokset. Aloitteiden tekeminen kuntamme päättäjille ja muille vastaaville tahoille on myös tärkeää. Samoin epäkohtien toteaminen ja parannustoimenpiteiden valpas seuraaminen on tarpeen. Yhteistyötä tarvitaan myös ympäristökylä ja alueiden kanssa. Yhdessä toimiminen antaa enemmän tehoa ja painoarvoa asioiden toteuttamiseksi.

Kylätoimikunta on yhteisömme asioiden ja tehtävien käytännön toimeenpanija. Vuosikokous on valinnut jäsenet toimikuntaan, joka parhaansa mukaan toimii tehtyjen suunnittelujen ja asioiden toteuttamiseksi. Kuitenkaan se ei voi toimia yksin vaan tarvitsee apua ja tukea tehtävien hoitamisessa. Talkootyö on keskeinen tuki yhteisten tekemisten onnistumiseksi. Myös ajatukset uusiksi ideoiksi toimintojen kehittämiseksi ja viihtyvyyden lisäämiseksi ovat tervetulleita.

Osallistukaa tilaisuuksiin, joissa asioita pohditaan ja niistä päätetään. Tulevassa vuosikokouksessa menneen vuoden toiminnat käsitellään, ensi vuoden suunnitelmat vahvistetaan ja valitaan toimeenpanijat, joista kylätoimikunta on keskeinen. Tulkaa vuosikokoukseen päättämään tärkeistä meitä kaikkia koskevista asioista.

Hyvää Joulua ja Onnellista Vuotta 2012

Raimo Salmela

Marja-Liisa ja Esko Riukka seurasivat tiiviisti ohjelmaa.

Niemimäen Paavo katseli silmä tarkkana arpalippujaan.

Iltamat veti tuvan täyteen väkeä

Äinä-Vähimaan kyläyhdistyksen perinteiset Kaamosiltamat ovat vuosi vuodelta kasvattaneet suosiotaan, ja tunnelma oli huipussaan myös tämänvuotisissa iltamissa 11.11. Niemimäen juhlatila pullisteli väenpaljoudesta, Aila-emännän herkkuruuat ja täytekakku maistuivat, ja pääasiassa paikallisiin lahjakkuuksiin perustunut viihteellinen ohjelma takasivat illan menestyksen.

Padasjoen kesäteatterista tutut näyttelijät, äinääläiset Eija Niinimäki ja Markku Kiljunen sekä Seija Helminen riemastuttivat kaamosväkeä sketseillään. Musiikista huolehtivat Leveäojan perheorkesteri, joka esiintyi iltamissa ensi kertaa koko ryhmänä sekä Hassakoivun Pelimannit, Iso-Äiniön seudun kaikkien juhlien perusviihdyttäjät

ja tunnelman luoja, joka tanssitti ihmisiä jälleen yömyöhään. Ikivanha varainkeräyskeino, arpajaiset ja erityisesti palkintojen arvonta saavat yleisön aina syttymään, ja tälläkin kertaa kyläyhdistys sai näin merkittävää tukea tulevaan toimintaansa.

Äinä-Vähimaan kyläyhdistys toimii aktiivisesti puheenjohtajansa Raimo Salmelan johdolla, ja vuoden viimeisenä tapahtumana on Tuomaan päivänä, 21.12. klo 18 Niemimäessä järjestettävä joululauluilta. Vuoden 2012 suurin haaste on saada valmiiksi Leaderin tuella toteutettava Iso-Äiniön luontokeskushanke.

Teksti: Leena Etu-Seppälä
Kuvat: Anne Tommo

Sketsinikkarit Seija Helminen ja Markku Kiljunen paneutuivat huolella ravintolaesitykseensä.

Hassakoivun Pelimannit solistinaan Rauni Salmela viihdytti tapansa mukaan laadukkaasti iltamaväkeä.

Kyliemme yrittäjiä

Kalkkunat ja lampaat kasvavat Kokkolassa

Agronomi, maatalous- ja metsätieteiden maisteri Juha Kamppila pyörittää kyliemme ainoata lammas- ja kalkkunatilaa Kokkolassa. Vajaan 200 lampaan ja muutaman sadan kalkkunan tilalla on peltoa noin 60 hehtaaria ja metsää vajaat 100 hehtaaria.

Talon emäntä proviisori Anna-Maija Kamppila on mahdollisuksiensa mukaan töissä mukana, mikäli päätyöltään ehtii. Hän on näet vastikään aloittanut oman itsenäisen yrittäjäuransa apteekkarina Haapavedellä.

Juha, Laura Unhola ja hollantilaisen texel-rodun komea ja lauhkea pässi, puolitoistavuotias Pomo.

Tilan aiemmat omistajat, Anna-Maijan vanhemmat, jo edesmenneet Anna ja Armas Kokkola luopuivat 1960-luvulla lehmistä ja siirtyivät siipikarjaan. Anna-Maija ja Juha ovat jatkaneet samalla linjalla, mutta täydentäneet tilan kasvatus- ja tuotantotoimintaansa lampailla.

”Parikymmentä vuotta sitten voitiin varmuudella ennustaa, että kalkkunan myynti kasvaisi vuosittain noin 20 prosentilla, ja meilläkin on parhaimmillaan ollut useampi tuhat kalkkuna. Nykyisin kalkkunankasvatus ja menekki ovat Suomessa kuitenkin vaikeuksissa, ja siksi olemme itsekin pudottaneet lukua merkittävästi entisestä. Suuren määrän myynnille kannattaa luoda hyvät markkinointikanavat, ja meidän kalkkunoitamme myytiin esimerkiksi Helsingin kauppahallissa”, Juha kertoo.

”Tänä päivänä myymme kalkkunat suoraan kotoa, sellaisenaan tai savustettuina. Lampaiden myynti taas tapahtuu orimattilalaisen teurastajan välityksellä.”

Juha pitää kalkkunan kasvattamista kiinnostavana alana. Nykyisillä määrillä työtä on suhteellisen vähän, vaikka mitään automaatiota ei ole. Kalkkunat ruokitaan itse käsipelillä aamuin illoin, ja kerran viikossa hoidetaan kuivikkeet. Lintu on nopeasti kehittyvä: seitsemässäkymmenessä päivässä kukko voi satakertaistaa painonsa. Nyt joulun alla on taas teurastuksen aika, ja silloin tarvitaan apujoukkoja. Anna-Maijakin on vuosia pitänyt apteekkitöistään teurastuslomaa.

Karitsoiminen keväisin kiireisintä aikaa

Kokkolassa lampaat ovat suurimman osan vuotta ulkona, ja vasta kovilla pakkasilla ne hakeutuvat lämpimämpiin tiloihin. Työtä teetää erityisesti keväällä lampaiden karitsoiminen, jolloin Juha apuväkineen on ympärivuorokautisesti auttamassa uusien karitsoiden syntymisessä.

Toinen työllistävä vaihe lampaiden hoidossa on keritseminen, jossa harjoittelijat ovat ratkaisevana apuna.

Lammastaloudessa yksi tärkeä osa tulonmuodostusta on Kokkolan tilalla 20 hehtaarin perinnebiotooppinen metsä, jossa luontoa elvytetään perinnemaisemaksi lampailla siellä laiduntamalla.

Lampaiden hoito on Juhan mielestä kiitollista työtä, jossa on harvoin ongelmia. Joitakin vuosia sitten tuli kuitenkin kahteen otteeseen paha takaisku, kun irrallaan olleet koirat tappoi yhteensä 110 lammasta. Joskus harvoin saattaa yksittäinen lammas kadota metsään, mutta yleensä ne pysyvät hyvin laumassa.

Kokkolan isäntä sylissään seitsemänviikkoinen komea kalkkuna.

Ainutlaatuinen harjoittelija- järjestelmä

Kokkolan suurella tilalla riittää kalkkunoiden ja lampaiden kasvattamisen ohella töitä laidasta laitaan. Peltojen viljelyssä, metsän hakkuissa ja myyntiin tulevien puiden pilkkomisessa sekä rakennusten kunnostamisessa tarvitaan apuväkeä. Juhan 20 vuoden aikana luoma harjoittelijajärjestelmä vastaa Kokkolassa tähän tarpeeseen.

”Hyöty harjoitteluaajasta on molemminpuolinen: maatalousopiskelija saa meillä monipuolista käytännön oppia ja harjoitusta, ja me puolestamme saamme työntekijöitä tilan erilaisiin töihin. Koko hanke lähti liikkeelle siitä, että Neuvostoliiton hajoamisvaiheessa halusin auttaa Baltian maiden ja Puolan nuoria tarjoamalla mahdollisuutta harjoitteluun tilallamme.”

”Vähitellen Kokkolan tilasta on tullut virallisestikin maatalousopiskelijoiden harjoittelupaikka, jossa kymmeniä ulkomaisia opiskelijoita eri puolilta maailmaa on vuosien kuluessa tarvittaessa kädestä pitäen opetettu keritsemiseen, teurastamiseen, maatalouskoneiden käyttöön, puiden kaatoon ja kaikkiin mahdollisiin muihin tilan töihin. Myös koulutuskeskus Salpauksen luonnonvaraopiskelijat käyvät nykyään Kokkolassa opiskelemaan erityisesti lampaiden hoitoa”, kertoo Juha.

Lähtökohtanaan kansainvälisessä harjoittelijatoiminnassa Juha Kamppila pitää sitä, että yksin kaukaa kotoa useaksi kuukaudeksi Suomeen, Iso-Ainiölle, tulevia nuoria kohdellaan Kokkolassa kuin perheenjäseniä. Heiltä edellytetään luonnollisesti työtekoa, ja he saavat siitä virallisesti määriteltyä harjoittelijan palkkaa. Lisäksi Juha kouluttaa heitä koko ajan maatilalla eri tehtäviin.

”Näillä periaatteilla useimmista harjoittelijoistamme on tullut meille myös hyviä ystäviä, joiden kanssa

pidetään myöhemminkin yhteyttä. Olen kannustanut heitä täällä ollessaan opiskelemaan kieliä ja pyrin itse myös näyttämään heille esimerkkiä”

” Säännöllisesti olemme yhteydessä esimerkiksi puolalaisen Danutan kanssa, joka oli yksi parhaista harjoittelijoistamme. Erittäin hieno kaveri oli myös tatzhikistanilainen Zakir, joka oli meillä harjoittelijana noin viisi vuotta sitten. Autoin häntä hakeutumaan Koulutuskeskus Salpaukseen oppisopimusopiskelijaksi, ja tänä vuonna hän valmistui eläintenhoitajaksi. Hän puhuu suomea hyvin, ja sai työpaikan eläintenhoitajana Orimattilassa Tapola-yhteisössä”, Juha kertoo ylpeänä.

Juha hoitaa harjoittelijavaihtoon liittyvät paperit itse ja on viime aikoina ollut suoraan yhteydessä Ukrainan harjoittelijavälitykseen. Normaalisti harjoittelijoita on Kokkolan tilalla yksi kerrallaan, mutta tänä vuonna heitä on rakennusprojektin vuoksi ollut kaksi, Jaroslav ja Vladimir, molemmat Ukrainasta.

Intohimoinen luonnon harrastaja ja kielten opiskelija

Juha Kampilla olisi kiinnostunut vaikka mistä, mutta kun aika ei kaikkeen riitä. Luontoasiat ja kielten opiskelu ovat lähellä sydäntä. Kaikki luontoon liittyvä on hänelle tärkeää, hän toimii Asikkalan luonnonystävien hallituksessa, seuraa lintujen muuttoa ja metsän elämää. Täällä omassa piirissämme Juha on paneutunut sydämellään kyläyhdistyksen suurhankkeen, Iso-Äiniön luontokeskuksen toteuttamiseen.

Ja vaikka puita pitäisi hakea metsästä yöllä ja peltoja kylvää pyhänä, Juha tekee sen, jotta varmasti pääsee osallistumaan jo vuosia harrastamaansa saksan kielen keskusteluun sekä edellisenä syksynä aloittamaansa latinan opiskeluun.

Ulkomaisten harjoittelijoiden myötä englanti on hänellä käyttökielenä, viron kieli on tuttuja jo alkuajoista lähtien. Monesta muustakin kielestä on jäänyt Juhalle paljon käyttökelpoista tekstiä mieleen.

Perheen uudet haasteet

Anna-Maija ja Juha Kampilla ovat eläneet kesäkuusta lähtien uutta vaihetta Anna-Maija rohkean yrittäjäratkaisun vuoksi. Hänhän on työskennellyt vuosia Vääklyn apteekissa, mutta nyt hän toteutti haaveensa ja ryhtyi itse apteekkariksi, kun siihen tarjoutui mahdollisuus. Apteekkioikeuksia on yleensä vaikea saada, ja erityisen vaikeaa se on Etelä-Suomessa. Anna-Maija sai kuitenkin apteekkarioikeudet isohkoon apteekkiin Haapavedellä, ja siellä hän nyt johtaa yhden proviisorin, seitsemän

farmaseutin ja parin muun työntekijän joukkoa. Viikot kuluvat töissä Haapaveden apteekissa ja viikonloput usein kotona Iso-Äiniöllä.

Juhalla on läheiset välit Äänekoskella asuviin vanhempiinsa, joiden talon kattoa hän on uudistanut koko syksyn. Kaiken muun ohella Iso-Äiniön ja Äänekosken väliä on sahattu tasaiseen tahtiin syksyn aikana, ja pian yli 80-vuotiailla vanhemmilla on uusi, Juhan suunnittelema ja rakentama katto päänsä päällä. ”Myös Anna-Maijan vanhemmista tuli minulle läheisiä. Erityisen iloinen olen siitä, että suuresti kunnioittamastani appiukostani, Armas Kokkolasta ja minusta tuli aikanaan hyviä ystäviä. Olen ylpeä saadessani olla Kokkolan tilan isäntä”, sanoo Juha Kampilla.

Teksti ja kuvat Leena Etu-Seppälä

Uusia ideoita kaivataan

Kylätoimikunta on muutaman vuoden ajan innostanut asukkaita liikkumaan hyvän kunnon ylläpitämiseksi. Tänäkin vuonna järjestettiin kolme kuukautta kestänyt tapahtuma kahteen otteeseen. Harrastuksen kärki on terävä, mutta tasossa on paljon parantamista. Tarkoitushan oli, että säännölliseen kuntoiluun osallistuisi nykyistä paljon enemmän harrastajia. Harrastajien määrä on oletettavasti suurempi kuin vihkot osoittavat, mutta silti voidaan kysyä, tarvitaanko vihkoja, mikä olisi parempi vaihtoehtoinen tapa? Idea tällaiseen liikuntakilpailuun lähti muutama vuosi sitten vähimaaalaiselta henkilöltä, mutta nyt Vähimaan vihkoon ei tehty yhtään merkintää! Säännöllinen kuntoilu on kunnon ja hyvinvoinnin ylläpitämiseksi hyvin tarpeellista. Kuntoliikuntaa kannattaa kunkin kykyjensä mukaan harrastaa ja muiden siihen innostaa. Miten meidän pitäisi muuttaa kilpailemista niin, että innokkaiden kuntoilijoiden määrä lisääntyisi ja vihkot täytyisivät? Kylätoimikunta odottaa uusia ideoita. Onnittelut elo-lokakuun kilpailun voittajille ja kaikille osallistuneille.

Tulokset:

1)Seppo Riukka 527 pist., 2)Enni Aaltonen 360, 3) Heikki Aaltonen 295, 4) Aune Tuomi 170, 5) Tiia Saarinen 139, 6) Juuso Haaman 105, 7) Ulla Lamminpää 100, Lotta Haaman 100, 9) Jere Haaman 93, 10) Rauli Lamminpää 92, 11) Erkki Tuomaila 80, 12) Tuula Aaltonen 44, 13) Anna-Esteri Leveäoja 19, 14) Outi Leveäoja 16, 15) Santra-Maria Leveäoja 14, 16) Venla Rihu 3, Suvi Karola 3, 18) Riina Aaltonen 2, Ossi Aaltonen 2, Eeva Kokko 2, Marika Piirainen 2.

Raimo Salmela

Enni ja Heikki – palkitut liikkujat

Äinääläiset Enni ja Heikki Aaltonen ovat olleet kyläyhdistyksemme kuntoliikuntakilpailun kärkiryhmässä koko kilpailun olemassaolon ajan. Myllykselän Seppo Riukka menee omia menojaan, mutta Aaltoset pitävät tiukasti seuraavia sijoja. Kumpikin sai hienolla tuloksella palkinnon taas Kaamosiltamissa.

Eläkkeellä olevien Ennin ja Heikin elämään ulkoilma ja kaikenlainen liikunta kuuluvat niin kuin nenä päähän. Arkiliikunnassa vireyttä tuovat molemmille tärkeät puuhommat ja mökkityöt sekä erityisesti Ennille kesällä kasvimaan hoito sekä marjanpiminta. Muuten raitista ilmaa ja hyvää kuntoa haetaan kävelen, pyöräillen ja suksilla.

Jo työssäoloaikanaan Enni kävi aamuisin lenkillä ennen töihin menoaan, ja Heikki puolestaan poikkesi töitten jälkeen usein Padasjoen uimahalliin saunaan ja uimaan. Eläkkeellä säännöllinen liikunta on vain lisääntynyt ja monipuolistunut.

Enni on kova pyöräilemään, käy mielellään uimassa ja on innostunut nyt vesijuoksusta. Säännöllinen jumppa koululla on kuulunut kuvaan jo vuosia, ja nykyisin hän käy Kurhilan koululla Wellamo-opiston jumpassa torstaisin sekä Kurhilan palvelupäivän yhteydessä kunnan järjestämässä jumpassa keskiviikkoisin. Ennin jumpatessa Heikki käy vastaavasti uimassa. Yhdessä lenkkeillään

**Nuoria ja iäkkäitä
olisi hyvä
saada mukaan**

Aaltoset pitävät kyläyhdistyksemme kuntoliikuntakilpailua sinänsä hyvänä asiana, mutta harmittelevat sitä, että osallistujia on vain kourallinen, joista heistäkin useimmat aina samoja.

Käveleminen, pyöräily, hiihtäminen ja uiminen ovat kaikille sopivaa liikuntaa, josta saa kuntoa, raitista ilmaa ja hyvän mielen, vakuuttavat Enni ja Heikki.

”On vaikea sanoa, onko vika siinä, että pitää kirjata pisteet vihkoon, vai siinä, että kaikki ovat samassa sarjassa vai peräti siinä, ettei tällainen liikuntakilpailu yleensääkään houkuttele laajempaa joukkoa. Nuoria ja toisaalta iäkkäämpiä ihmisiä pitäisi erityisesti innostaa liikkumaan, ja silloin ehkä oikeudenmukaisempaa olisi kilpailun jakaminen eri sarjoihin.”

Enni ja Heikki muistuttavat, että vihkoon kirjaamiskäytännön aloitti Iso-Äiniöllä aikanaan legendaarinen opettaja Oskari Honkanen, joka laittoi Tervalan ladun päässä olevan ladon seinään vihkon ja kynän kansanhihtomerkintöjen kokoamiseksi. Näin hän silloin kannusti kyläimme asukkaita hiihtämään.

Tervalan lenkki oli tuttu myös Aaltosille, jotka asuivat silloin Hevonpääntien varrella, ja saunan lämmitessä kävivät hiihtämässä.

Tervalan latua eikä entistä koulun latuakaan enää ole, mutta Salojärven Arto on tehnyt vuosittain kylään hyvät ladut. Toivotaan, että alkavana talvena ladut pysyvät auki, ja koko kyläyhteisö innostuu hiihtämään.

Jollei valmis latu ulotu aivan oman kodin kohdalle, tehdään ns. aaltoset eli vedetään omat ladut lähipellolle. Siinä on sitten hyvä hiihdellä lenkkiä ja hankkia punaisia poskia!

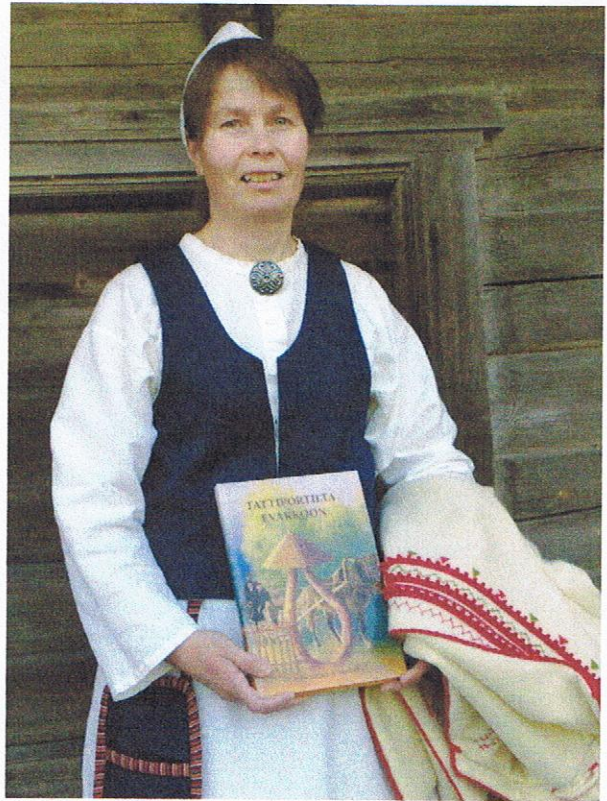
Teksti ja kuva: Leena Etu-Seppälä

Liisa-Marjatta kokosi evakko- historiaa kansiin

Äinääläinen maatalon emäntä Liisa-Marjatta Pietinen ja hänen hollolalainen maanviljelijäveljensä Ilkka Puhalainen kokosivat talkootyönä *Tattiportilta evakkoon* -kirjan, jossa on historiallista tietoa Kivennavan pitäjän kahden kylän, Polviselän ja Tirttulan asukkaiden evakkoajoista. Tämä 263-sivuinen kirja sisältää kyläkartat, taloluettelot, 30 evakkokertomusta 26 talosta, valokuvia, postikortteja, koulutodistuksia, asiakirjoja sekä Karjala-aiheisia runoja. Kirjan kuvien jälkikäsitteystä vastasi Pietisten poika, Ilpo Pietinen. Kirjan taustayhteisönä on Tattiportti-ystävät karjalankyläkerho.

Omakustanteinen julkaisu on arvokas lisä karjalaisten, ja erityisesti Kivennavan evakkojen vaiheita koskevaan kirjallisuuteen, ja se julkistettiin viime kesänä Kivennavan Kihuilla Kangasalla. Kirjan synnyn taustana on vuonna 1999 ilmestynyt perinteinen kyläkirja, Tattiportilla tavataan, jota tekemässä oli Liisa-Marjatan ja Ilkan isä, Tirttulasta evakkoon lähtenyt Pentti Puhalainen. Hän päätyi Juvan, Tuuloksen ja Lahden evakkovaiheiden kautta Hollolan Noitalan kylään. Isän juurien vuoksi hänen lapsensa kiinnostuivat evakkoasioista ja halusivat koota lisää tietoa, ennen kuin se on myöhäistä.

”Oman kirjamme tarkoitus oli täydentää tuota alkuperäistä kirjaa, ja onneksi ehdimme saada isältä tiedonkeruussa tärkeää apua, sillä hän kuoli vain kuukausi sen jälkeen, kun viimeiset tarinat oli kirjattu talteen. Aineiston keruuseen meni kaikkiaan noin kolme vuotta. Alussa meille tuli kuitenkin vain kuusi kertomusta. Pääosa haastateltavista ja kirjoittajista saatiin koottua vasta vuosi sitten, sillä heidän löytämisessään ja suostuttelemisessaan oli suuri työ. Lopulta saimme tarinat ja muun aineiston kasaan. Veljeni kanssa tekemiäni haastattelujen lisäksi olen itse taittanut kirjan teksteineen ja kuvineen. Kannen toteutti Rami Toivonen, ja oikolukijoina toimivat Liisa Nikkilä sekä Eveliina Pietinen. Kirja painettiin viime

-Nyt on olo helpottunut, huokasi Liisa-Marjatta ja suunnittelee jo seuraavaa projektia, isän runojen kokoamista yhtenäiseksi julkaisuksi.

heinäkuussa Padasjoen kirjapainossa”, kertoo Liisa-Marjatta.

Kirjassa haastatellut tai itse tarinansa kirjoittaneet evakot löytyivät kaikkiaan 14 paikkakunnalta. Heidän joukossaan on muun muassa nykyisiä asikkalalaisia, padasjokelaisia, hollolalaisia, lahtelaisia, kuhmoislaisia ja tuuloslaisia. Asikkalasta kirjassa ovat Raija Haaviston haastattelu ja 1983 kuolleen Aira Heikkilän tarina, jonka hänen tyttärensä Marja Halme on kirjoittanut.

Iso-Äiniölläkin on muutamia evakkotaloja: Kemppe (nykyisin Nurminen), Turtiainen, Kamppi, Tikka ja Pietinen. Tilat on luovutettu läheisistä maataloista, poikkeuksena Pietiset, jotka ostivat tilansa Pusalta. Iso-Äiniön karjalaiset eivät ole tulleet Kivenavalta, vaan esimerkiksi Turtiaiset tulivat aikanaan Vuoksenrannasta, josta valtaosa sijoitettiin juuri Asikkalaan.

Tattiportilta evakkoon-kirjaa voivat kiinnostuneet kysellä suoraan Liisa-Marjatta Pietiseltä, puh.050 3562464 tai sähköpostitse lisbeth717@gmail.com. Kovakantinen kirja maksaa 30 euroa ilman lähetys- ja pakkauskuja.

Teksti ja kuva: Leena Etu-Seppälä

Kolumni

Pakkoliitos

vesiputkiin

odotettavissa

Asikkalan kunta on laatimassa uutta vesihuollon kehittämissuunnitelmaa. Kehittämissuunnitelma-luonnos on nähtävillä 13. tammikuuta saakka kunnanvirastossa. Suunnitelmaa laadittaessa kunnan on oltava riittävässä yhteistyössä muiden kuntien kanssa. Suunnitelmaluonnoksesta pyydetään lausunto myös Hämeen Ely-keskukselta, Asikkalan kirkonkylän vesiosuuskunnalta sekä mm. Asikkalan luonnonystäviltä. Kyläyhdistyksiltä on lausuntoja myös pyydetty, joten kantamme voidaan esittää kunnalle, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

Mielipiteensä voivat tietysti lähettää myös yksittäiset kuntalaiset ja kiinteistöjen omistajat. Kannanotot suunnitelmaluonnoksesta on toimitettava tekniselle lautakunnalle kirjallisesti viimeistään 13.1. Ilmoituksessa ei mainita mitään sähköpostista, mutta todennäköisesti asiansa saa myös sitä kautta kirjallisesti perille. Kehittämissuunnitelman esikopio liitteineen löytyy kunnan verkkosivuilta.

Äinään seudun kannalta tärkein asia suunnitelmaluonnoksessa on se, että Iso-Äiniö - Vähimaa on teknisen lautakunnan mukaan tarkoituksenmukaista ”niin asukkaiden kuin kunnan kannalta” liittää yhteisvesihuoltoon. Tekninen lautakunta tullee jatkossa esittämään, että Iso-Äiniö - Vähimaa määritellään vesihuollon toiminta-alueeksi vuodesta 2015 lähtien.

Toiminta-alue tarkoittaa vesihuoltolain mukaan sitä, että alueella olevat kiinteistöt on liitettävä kunnan vesijohtoon ja viemäriin. Pakkoliitos on siis pääsääntö. Vapautuksia myönnettäneen varsin nihkeästi, vaikka tietyt määräykset vapautukselle joissakin tapauksissa onkin lakiin kirjattu.

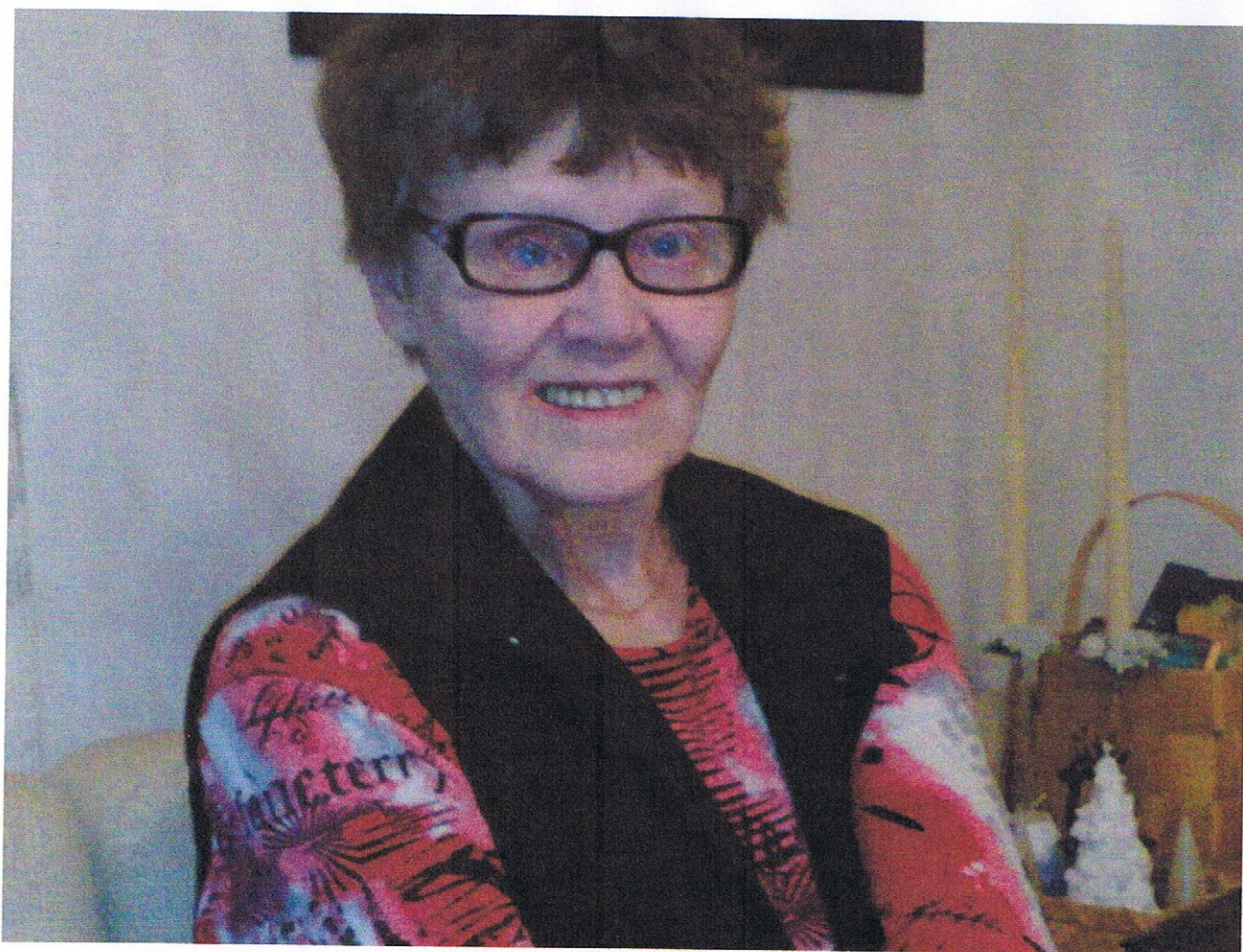
Tällä hetkellä nähtävissä on vasta luonnos, jonka pohjalta asiaa viedään eteenpäin. Sitten kun uusi vesihuollon kehittämissuunnitelma hyväksytään valtuustossa, suunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä. Ennen toiminta-alueen hyväksymistä asiasta on kuitenkin pyydetty lausunto valvontaviranomaisilta sekä varattava alueen kiinteistöjen omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluksi. Eri asia on sitten, vaikuttavatko kuulemiset mitään päätöksen teossa.

Iso-Äiniö - Vähimaa tulee luonnoksen mukaan vesihuollon kehittämisalueeksi, koska se on sijoittunut Urajärven, Kurhila-Hillilän ja Salonsaaren rinnalle priorisointipisteityksessä. Merkittäviä tekijöitä pisteityksessä olivat asukastiheys, väestönkasvualueet, pohja- ja pintavesien suojele ja ns. muu tarve (vähintään 100 hengen juhlapaikka, leirikeskus, karjatilat) sekä kiinteistökohtainen investointikustannus. Iso-Äiniö - Vähimaa sai 14 pistettä, samoin Kurhila-Hillilä ja Salonsaari. Urajärvi ylti 18 pisteeseen. Investointi kiinteistöä kohti Iso-Äiniö - Vähimaa oli arvioitu 9 300 euroksi.

Iso-Äiniö - Vähimaan kohdalla toiminta-alue on piirretty erikoisesti. Taloryypäitä on poimittu sieltä täältä mukaan ja yksittäisiä taloja jätetty ulkopuolelle. En tiedä, kuka alueen on määritellyt, mutta tarkoituksena näyttäisi olevan riittävän väestötiheyden saaminen neliökilometrille ja näin pisteitä lisää priorisointiin. Alue hipoo pohjavesialueiden reunoja juuri sen verran, että pisteitä saatu sieltäkin lisää. Ylimääräinen piste on tullut vielä Niemimäen tilalta, vaikka se on jo nyt ehtinyt liittyä putkeen. Kunnan jatkosuunnitelmissa näyttäisi olevan putkien vetäminen tulevaisuudessa Seuratalon nurkalta kohti Lehmonkärkeä. Myllykseläntien varrella asuvat pulittavat silloin liittymistään kovan hinnan, jos kunta aikoo maksattaa tienvarren asukkailla putkiurakan samalla periaatteella kuin nyt Iso-Äiniön ja Vähimaankin asukkailla.

Huoli ympäristön tilasta on kaikkien asia, mutta ympäristöhoito pitäisi maksattaa tasapuolisemmin kuntalaisilla. Normaalilla oikeustajulla varustettu kansalainen ei varmaankaan ymmärrä, miksi kunnan vedestä pitäisi joidenkin maksaa paljon enemmän kuin oman kaivon vedestä eikä sitä, miksi umpikaivossa oleva jätevesi on vaarallisempaa kuin kunnan viemäriputkessa Vääksyä kohti lilluva litku.

Pentti Etu-Seppälä

Leena Tuomaila rakastaa matkustamista ja on aina onnistunut sovittamaan matkoja muuhun ohjelmaansa. Tuorein reissu tehtiin pojantyttären kanssa Roomaan.

Tuomailan Leena pitää hyvänä elämänskouluna lautamiesaikaa

Yhdeksäntoista vuoden lautamieskokemus oli joenniemeläiselle Leena Tuomailalle, 73, elämän paras koulu: oikeusistunnoissa ehti nähdä ihmiskohtaloiden koko kirjon ja olla omalta osaltaan vaikuttamassa mahdollisimman oikeudenmukaisiin ratkaisuihin.

Tämä luottamustehtävä herasuomari-Leenalta päättyi vuonna 2005, kun lautamiehille asetettu ikäraja tuli täyteen. Leenan aktiivisuus ei tästä kuitenkaan tunnu vähentyneen.

Viitailassa, Rouvalan tilalla syntynyt ja kasvanut Leena kävi Vääksyssä keskikoulun ja suoritti ylioppilastutkinnon Kannaksen yhteiskoulussa Lahdessa. Hän pääsi lääkintöhallituksen alaiseen farmasiakoulutukseen ja työskenteli harjoitusjaksonsa lahtelaisessa apteekissa. Opiskelut kuitenkin jäivät, kun hän meni naimisiin Martti Tuomailan kanssa 1958. Joeniemeen, Tuomailan tilan nuoreksi emännäksi tulleella Leenalla oli jo 21-vuotiaana kaksi lasta, karjatila kaikkine töineen ja vanha emäntä 12 vuoden ajan ohjailemassa sekä lapsia hoitamassa. Kolmas lapsi syntyi 1966.

Politiikan kautta lautamieheksi

Leena ja Martti ovat molemmat olleet kautta aikojen keskustapuolueen jäseniä. Kun Martti pääsi vuoden 1960 vaaleissa Asikkalan valtuustoon, myös Leena kiinnostui aktiivisesta toiminnasta. Hänet valittiin puolueen lautakuntapaikoille ensi kertaa vuonna 1969, kansalaisopiston johtokuntaan, myöhemmin myös koululautakuntaan sekä ympäristölautakuntaan. Osassa hän oli jäsenenä, osassa toimi myös puheenjohtajana. Puolueensa edustajana hänet valittiin myös lautamiehen tehtäviin 1987. Vuodesta 2000 hän oli kaksi kautta Asikkalan valtuuston jäsen, ja kunnan tarkastuslautakunnan jäsenenä hänellä on nyt kolmas kausi menossa.

Kunkin kunnan valtuustot valitsevat lautamiesedustajansa. Vuoteen 1993 asti alueellinen oikeusjärjestelmä jakautui kihlakunnanoikeuteen ja raastuvanoikeuteen, jotka olivat Lahdessa. Oikeusjärjestelmän uudistuksen yhteydessä 1993 nämä kaksi oikeusastetta yhdistettiin käräjäoikeudeksi, jonka toimipaikka pysyi Lahdessa.

”Tulin lautamieheksi Hollolan kihlakunnanoikeuteen toisen edustajan tilalle kesken kauden 1987. Silloin meitä lautamiehiä oli seitsemän, joista viiden piti aina olla istunnoissa paikalla. Uudistuksen jälkeen työ jatkui Lahden käräjäoikeudessa, jossa lautamiehiä oli enää kolme kussakin istunnossa. Tällä oli merkittävä vaikutus päätöksentekoon, sillä tuosta lähtien kullakin lautamiehellä oli istunnossa yksi ääni, yhtä lailla kuin puheenjohtajana toimivalla ammattituomarillakin”, Leena kertoo.

Sekä kihlakunnanoikeudessa että myöhemmin käräjäoikeudessa käsiteltiin Leenan mukaan laidasta laitaan oikeuteen tuotuja pieniä ja isompia juttuja. Suurin muutos tapahtui 2000-luvun alussa, jolloin eteen alkoi tulla huumejuttuja, ja erityisesti Lahden alueella joitakin suuria sellaisia.

”Huumejutut ovat nykyisin jo yleistä aineistoa käräjäoikeudessa, minkä lisäksi lautamieskokoonpanoilla käsittelyssä on paljon todella rankkoja rikoksia. Tästä syystä ehkä pienempiä riita- ja rikos- ja hakemusasioita ratkaistaankin entistä enemmän ilman raskasta lautamieskäsittelyä, niin sanotuilla yhden

tuomarin kokoonpanoilla, mikä mielestäni on hyvä asia.”

Herastuomarin arvonimen myöntämisen edellytyksenä on vähintään kymmenen vuoden lautamiestyöskentely ja käräjäoikeuden esimiehen, laamannin myönteinen kanta. Leena toimi lautamiehenä yhteensä 19 vuotta, ja herastuomarin arvo tuli jo vuosia sitten. ”Lautamiestyöskentely on ollut elämässäni niin tärkeä luottamustehtävä, että käytän minulle siitä myönnettyä titteliä suurella ylpeydellä”, sanoo Leena.

Hienosta tittelistä ja monista poliittisista luottamustehtävistään huolimatta herastuomari-Leena on tuttu toimija myös lukuisissa muissa vapaaehtoistehtävissä. Jo 12 vuoden ajan asikkalalaiset ovat nähneet hänet SPR:n pyörittämässä kioskissa terveyskeskuksessa, Pelastakaa Lapset ry:n toiminnassa hän ehti olla 23 vuotta ja aikanaan aktiivisesti myös maratoissa.

Jouluna rauhoitutaan

Tuomailan perheessä vietetään joulua rauhallisesti perinteisiä hämäläisiä jouluruokia nauttimalla. Ruokalistalle kuuluvat kinkku, laatikot, rosolli, salaattit sekä hämäläinen piimäjuusto, jonka Leena tekee aina itse. Ja jälkiruokana on tietysti riisipuuroa ja väskynäsoppaa. Lapset ja lapsenlapset tulevat useimmiten tapanina yhteiselle aterialle. Lähihoitajana työskentelevällä Tarjalla on kaksi poikaa, Pasi ja Mikko, ja juristina toimivalla Timolla kaksi tytärtä, Henrietta ja Aleksandra. Rouvalan sukutilan isäntä Vesa on vielä poikamies.

”Oma aattoiltamme nykyisin on aika rauhallinen verrattuna lapsuuteni aikaisiin Viitailan jouluhin Rouvalassa. Meillä oli seitsemän lasta, vanhemmat ja isäni Eino Rouvalan äiti, mamma, kaikki jouluateriailla isossa tuvassa pitkän pöydän ääressä. Joulukuusi ulottui lattiasta kattoon, ja kuudessa paloivat oikeat kynttilät. Talossa kasvatettiin lampaita, ja siksi myös jouluna pöydässä oli kinkun lisäksi lammaspaistia. Jouluateriaan kuului aina myös lipeäkala sekä kaikkia oman talon antimia. Joulupukki toi aina lahjat, ja jouluaamuna mentiin koko perhe hevosella joulukirkkoon”, muistelee Leena Tuomaila.

Teksti ja kuva: Leena Etu-Seppälä

Jussi on traktorin ratissa kuin kotonaan ja on Olli-veljensä kanssa suureksi avuksi Asko-isälle.

Sukupolven vaihdos lähenee Humpilassa

Kaksi nuorta miestä traktoreineen ja työkoneineen ahertamassa pelloilla isänsä kanssa on tuttu näky Iso-Äiniöllä.

Yhä useammin traktorin ratissa on Asko Humpilan vanhin poika, Juhani, Jussi, 21-vuotias maaseutuyrittäjäksi kouluttautunut nuori mies.

Myös perheen nuorempi poika, 19-vuotias ajoneuvoasentaja Olli, auttaa tilan peltojen hoidossa. Asko täyttää ensi vuonna 60, ja sukupolvenvaihdos on pian edessä.

Asko on syntynyt ja asunut koko ikänsä kotitilallaan. Ensi kertaa hän kylvi pelloja 13-vuotiaana, ja oli siitä lähtien mukana talon töissä, kunnes itse otti täyden vastuun isännäksi tultuaan. Tilalla on nykyisin vuokrapellot mukaan luettuna noin 44 ha viljeltyä ja metsää noin 50 ha. Lypsäviä lehmiä on 10, minkä lisäksi navetassa on nuorta karjaa, hiehoja ja vasikoita.

”Molemmat pojat ovat jo suurena apuna tilan hoidossa, koska itse en enää kaikkea entiseen tapaan jaksa. Tärkeää tilan tulevaisuuden kannalta on se, että Jussi on kiinnostunut jatkamaan työtäni maatalousyrittäjänä ja on tietoisesti myös opiskellut ja suorittanut Koulutuskeskus Salpauksessa kolmivuotisen luonnonvara-alueen maaseutuyrittäjätutkinnon ja sen jälkeen Hennalassa varusmiespalveluksen.

” Kun minä - samoin kuin isäni aikanaan - olen elänyt koko tähänastisen ikäni maatilallamme, maaseutuyrittäjän koulutuksen sisällössä oli tietysti paljon tuttuja asioita. Hyödyllisintä koulutuksessa oli minulle varmasti maatalouskoneiden käsittelyn, hoidon ja korjaamisen oppiminen. Opetus oli hyvää, ja käytännön harjaantumisen kannalta tärkeää oli opiskelijaryhmämme pieni koko, vain neljä opiskelijaa. Tämä takasi sen, että kaikki saivat tehdä kaikkea ”, kertoo Jussi.

Armeija urana ei häntä olisi houkuttanut, vaan maanviljely ja metsänhoito ovat sitä yrittämistä, johon hän oli suuntautunut jo opiskelemaan lähtiessään. – Maatalousyrittäjän työssä parasta on se, että saa itsenäisesti suunnitella, aikatauluttaa ja tehdä työt. Peltojen viljelyn ja metsänhoidon ohella karjanhoitokin kiinnostaa, mutta jotta se kannattaisi, toimintaa täytyisi laajentaa, ja nykyisissä tiloissa se ei ole mahdollista. Karjan lisääminen ja tilojen laajentaminen vaatisi isoja investointeja, Jussi sanoo.

Humpilan miesten pelloista on viljalla noin 20 hehtaaria, heinäällä 10 ja sokerijuurikkaalla noin seitsemän hehtaaria. Lisäksi tilalla on luomu- ja riistanhoitopeltoja. Sokerijuurikkaan viljeleminen on Askon ja Jussin mielestä kiinnostavaa, siinä on heidän mukaansa haastetta enemmän kuin esimerkiksi kauran viljelyssä. – Sokerijuurikasta voisi viljellä enemmänkin, jos sokeritehdas olisi lähempänä. Tällä hetkellä ainoa tehdas on Säkylässä, jolloin kuljetusten rahat jo nykyisilläänkin määrällä tulevat kalliiksi. Onneksi kuitenkin naatit jäävät oman karjan ruuaksi.

EU:n byrokratia
ajoittain ahdistavaa

EU-tuet ja niiden saamista edellyttävä toiminta ovat Askon mukaan nykyisin maatalousyrittäjien arkipäivää. Tuki on merkittävä eikä ilman sitä enää pärjäisi. Toisaalta hän pitää tuen hakemiseen ja saamiseen liittyvää byrokratiaa ajoittain ahdistavana. Tukitoiminta on viime vuosina hänen mukaansa siirtynyt takaisin lähemmäksi alkuperäistä eli kansallista tukitoimintaa. Raamit ja säännöt EU:ssa ovat yhteisiä, ja rakennerahat investointeihin tulevat EU:sta, mutta muuten kotimaiset Ely-keskukset ovat ratkaisevia päätöksenteossa.

” Hakemukset tehdään vuosittain, ja niihin tuntuu tulevan koko ajan muutoksia, vaikka tavoitteena

on tietävästi ollut yksinkertaistaa hakemista. Papereita ja liitteitä tarvitaan lisää, ja erityisen turhauttavaa on vaatimus papereiden säilyttämisestä kymmenen vuoden ajan. Esimerkiksi lypsykoneiden huoltopapereiden sekä maitotankin kaksi kertaa päivässä mitattavan lämpötilan tilastojen säilyttämisessä ei tuntuisi olevan kovin suurta järkeä. Kaikkien papereiden on kuitenkin oltava kunnossa EU-tuen edellyttämiä säännöllisiä tarkastuksia varten. Tarkastukset sinänsä ovat nykyisin aika asiallisia”, toteaa Asko.

Asko on hoitanut EU-paperiruljanssin alusta lähtien itse. Muutama kurssi on helpottanut asioiden ymmärtämistä, mutta pääasiassa hän on oppinut hakemusten, raporttien ja selvitysten tekemisen kantapään kautta. Jussi on maaseutuyrittäjätutkintonsa yhteydessä saanut jonkin verran opetusta EU-asioissa. Hän toteaa kuitenkin, että tähän alueeseen täytyy perehtyä uudelleen ja paremmin, koska hakemus- ja raportointiasioissa tapahtuu jatkuvasti muutoksia.

Metsänhoito,
luottamustehtävät
ja penkkiurheilu

Tilan metsien hoitaminen ja metsätyöt kaiken kaikkiaan ovat sekä isälle että pojalle mieluista työtä ja harrastusta. Asko on lisäksi Äinään seudun maamiesseuran sihteeri ja Iso-Äiniön kylän jakokunnan puheenjohtaja. Maamiesseura on aikanaan ollut tärkeä neuvontajärjestö, mutta tänä päivänä päätoimisilla viljelijöillä on tietoja, taitoja ja koneita riittävästi eikä maamiesseura enää pysty vastaamaan tämän päivän tarpeisiin. Kiireitten keskellä viljelijöiden kiinnostus jatkuvaan toimintaan on siksi laskenut. Tätä kuvaa sekin, että puheenjohtajaakaan ei ole viime aikoina saatu seuralle. Sen sijaan yhteistyössä Äinään Pyrkivän kanssa viime talvena järjestetyt pilkkikisat vetivät mukavasti kilpailijoita. Jussi puolestaan on intohimoinen penkkiurheilija, joka seuraa erityisesti yksilöurheilua, hiihtoa ja yleisurheilua. Itsekin hän hiihtää jonkin verran.

Vaikka sukupolvenvaihdos pian läheneekin, tulemme Äinään seudun käytännön mukaisesti näkemään varmasti Humpilankin kohdalla, että vanhat isännät ovat eläkkeellä yhtä ahkeria talon töissä kuin ennenkin. Tätähän täällä todistavat komeasti esimerkiksi Oksasen Eino sekä Riukan Esko ja Seppo!

Kuva ja teksti: Leena Etu-Seppälä

Ajankohtaista

Pikavuoro pysähtyneenä Iso-Äiniöllä

Linja-autolla pääsee Vääkseen päin maanantaista lauantaihin kolmella vuorolla, maanantaista perjantaihin kahdella vuorolla, lauantaina ajaa yksi vuoro sekä lisäksi koulupäivinä ajettavat vuorot. Padasjoelle päin vastaavasti ajaa päivittäin suunnilleen yhtä monta vuoroa. Kaikki ovat vakiovuoroja. Kesäaikana sunnuntaisin Vääkseen päin ei ajanut yhtään vuoroa, Padasjoelle sentään yksi myöhäisvuoro.

Vuosi sitten esitimme, että pikavuorot pysähtyisivät Iso-Äiniöllä. Lähimmät pikavuoropysäkit ovat Vääkseen ja Padasjoella, kumpaankin suuntaan matka on noin 15 km. Pikavuorojen pysähtyminen lisäisi huomattavasti lähialueidemme ihmisten matkustusmahdollisuuksia. Järjestely ei myöskään aiheuttaisi mitään investointi- tai vastaavia kuluja liikennöitsijöille.

Pysäkkiasia on tietävästi myötätuulessa. Toivottavasti pikavuorot pysähtyvät Iso-Äiniöllä jo alkuvuodesta.

Kyläsuunnitelma

Kyläsuunnitelma on asukkaiden yhteinen tahto kylän tulevaisuudesta. Siitä pitää ilmetä asukkaiden halu säilyttää kylä elävänä ja toimivana jatkossakin. Yhteiset tarpeet kirjataan ja lähdetään porukalla toimimaan tärkeiksi katsottujen asioiden puolesta. Asioista osa on kylän itsensä toteutettavissa. Osa taas kuuluu kuntatason tehtäviin.

Nykyisessä kuntayhteisössä kylien toiminta tulee olemaan entistä tärkeämmällä sijalla. Omatoimisuutta ja yhteistyötä tarvitaan tietysti omassa toiminnassa, mutta myös samoin kunnalle ja muille päättäjille tehtävissä esityksissä ja vaateissa. Tehokasta yhteistyötä tarvitaan myös koko kunnan kylätoimijoiden kesken.

Ensi vuoden alkupuolella kylätoimikunta on päättänyt kutsua kyläyhdistyksemme alueelta kaikista yhdistyksistä ja toimintaryhmistä edustajat koolle pohtimaan yhdessä sitä, miten etenemme kyläyhteisömme kehittämiseksi asukkaiden parhaaksi tulevaisuudessa.

Valopiste Infokeskukseen

Sanomalehtien etsiminen pimeänä aikana helpottuu kun saamme infopisteen kattoon valaisimen. Aaltosen Heikki upotti tien alitse kaapelin läheisestä tolpastasta ja Kämpölä Kyösti tekee sähkötyöt.

Uusi valopiste helpottaa myös pimeänä aikana liikkumista neljän tien risteyksessä Infokeskuksen alueella. Valaistus toimii samassa rytmissä Ikosojantien muiden tievalojen kanssa.

Raimo Salmela

Kaituri, Korskeski, Hitto, Kihti...

Vähimaan kylän paikannimiä on saatu talteen. Leila Tikkala on kerännyt seuraavan listan, jota voitte täydentää puuttuvilla nimillä.

Kylä-Sipilän alueella on Leveäpelto Penttilän luona, Kaituri Piohlajamäentien reunassa, Ahokorpi Ippolan takana ja Kommerin kanssa yhteinen Mäskyläisenpelto. Tämän lisäksi on vielä Rajamäki, joka lienee vielä monelle tuttu.

Ippolan tilalta löytyvät Hitto Hernemäen päältä, Kihti Hannun mökin takaa, Läppniitty Hernemäiltä vasemmalta puolelta ja tietysti vielä itse Hernemäen.

Uotilalla on Ahonpelto Kiikarimäen päällä. Penttilällä on Pihlajamäen pelto Sipposen rajalla, Peltoanmäenpelto puimalan takana, Hajanpelto uuden kuivurin luona (istutettu kuuselle), Jussilan vanhapelto, puimalan takana oleva lohko ja Aronpelto Tikkalan ja Sipposen rajalla.

Kommerin tilalla on Länneperä ja Haarapelto tien sivulla, Tervapelto talosta Kiikarimäelle päin, Huralantarha Tikkalan rajassa ja Loukkaankorpi notkossa, mäki alas (istutettu kuuselle). Lisäksi löytyvät paikannimet Alamaantie, Isoniitty ja Lierontaus. Muita nimiä ovat Ippolanmäki, Tikanharju ja Signaalimäki.

Tikkalan tilalla ovat Huurnantarha punaista latoa vastapäätä, Lakeinpelto Uotilasta eteenpäin, Lieronpellot Aaron mökin luona, Isonsuon pellot niityllä, Navetantakuspelto asuinrakennuksen tonttina ja Pyssymäki, puimalan takana oleva pelto sekä Punaisenladon pelto, ladon takana.

Ylä-Mattilasta löytyy Sudenkuopanäyräs (korkein kohta peltoja puimalan takana), Sollonsarat, Kylä-Sipilän rajassa alavin kohta ja Korskeski. Kiitokset Leilalle. Lähettäkääpä muidenkin kylien asukkaat nimilistoja, jotta saadaan kerättyä jo katoavaa paikannimistöä.

Pentti Etu-Seppälä

**Tuomaanpäivän joululauluilta 21.12.
klo 18 Niemimäessä. Kaikki laulamaan!**

ÄINÄÄ-VÄHIMAAN KYLÄYHDISTYS RY

Tapahtumat vuodelle 2012

Tietoja myös mm. kotisivuilla, Äinämöisessä,
ilmoitustauluilla ja P-H kylälehdessä

Helmikuu	12.2. Markkinahiihto Niemimäessä 14.2. vuosikokous Niemimäessä 18.00
Maaliskuu	Luontokeskuksessa talkootyöt alkavat Linnunpönttöjen myyntikampanja alkaa
Huhtikuu	Äinämöinen ilmestyy
Toukokuu	7.5. Kylämarkkinat Lahdessa 17.5. Luontokeskuksen vihkiäiset
Kesäkuu	10.6. Äinään kylämarkkinat klo 12 – 15
Heinäkuu	18.6.1950-luvun tunnelmatanssit
Elokuu	Äinämöinen ilmestyy
Syyskuu	Kuntoliikuntakilpailu syys-lokakuun ajan
Joulukuu	Äinämöinen ilmestyy 13.12. Ohjelmallinen joululauluilta Niemimäessä klo 18.00

Kyläpalvelupäivä

Kurhilan koululla 2012 jatkuu 1. helmikuuta alkaen
kesään saakka joka kuukauden ensimmäinen
keskiviikko.

Opettajat laativat oppilaidensa kanssa ohjelman joka kerran.
Oppilaiden esitys on odotettu ja mieluisa päivän kohokohta.
Oppilaiden esitys alkaa kello 12. Sitä ennen kello
11.30 on mahdollisuus ruokailla, hinta 5 euroa. Muista
ruokailuun ilmoittautuminen edellisenä maanantaina
koulun keittiöön Eila Paanaselle puh. 044-7780035
Jumppaamme, seurustelemme ja nautimme Kurhilan-
Hillilän kylätoimikunnan kahvitarjoilusta. Pohdimme
ja kuulostelemme mitä ohjelmaa on seuraavalla
kerralla.

Keskiviikkojumppa

Kevyt kuntojumppa koululla viimeisen kerran tänä
vuonna 14.12. Ensi vuonna 11.1. alkaen jatketaan
joka keskiviikko kesään saakka 12.15-13.00
Jumppa on tarkoitettu ikääntyneille ja se sopii myös
kevyesti liikuntarajoitteisille ja pitkäaikaissairaille.
Jumpan järjestää kunnan liikuntatoimi ja vetäjänä on
joka kerralla kunnan liikunnanohjaaja.

Kiitos

Sokeva Oy on jälleen kerran lahjoittanut
Äinämöisen monistuksen. Kyläyhdistys kiittää.

Yrittäjät eräretkellä

Asikkalan Yrittäjien eräretkipäivä järjestettiin tänä
vuonna 17.9. Risto Nurmisen mökillä Iso-Äiniöllä.
Lapset olivat innokkaita kalastamaan, ja kaikille
eräretkeilijöille maistui ruoka luonnon helmassa.
Paikallisten yrittäjäperheiden kohtaamisessa naurua
piisasi entiseen tapaan eikä haitannut vähääkään,
vaikka auringonpaisteen keskelle tupsahti pieni
sademyräkki. Maastossa oli hyvä käydä keräämässä
marjoja ja sieniä, ja niitä riitti kaikille.

Teksti ja kuva: Jonna Nurminen

**Yrittäjä!
Stressaako
kirjanpito?**

Teen kirjanpidot ja laskutukset
yli 20 vuoden kokemuksella.
Tositteet voit toimittaa kirjeessä,
mapissa tai vaikka
kenkälaatikossa.
Tarjolla myös edullinen
sähköinen vaihtoehto!

**Kysy lisää:
046-8901681 / Pasi Murto
Artun Puoti,
Murrontie 15, 17440 VÄHIMAA**

Yhteystiedot

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Postiosoite on sama kuin
puheenjohtajan osoite.

Äinään Seutu -nettilehden osoite:
<http://www.phnet.fi/kylat/ainaava-himaa/>

Kylätoimikunnan jäsenet 2011

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila,
varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki, sihteeri,
rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81,
17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnostiic.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 0400 716609

Markku Riukka
Myllykseläntie 196,
17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Anne Tommo
Talassaarentie 40,
17450 Iso-Äiniö
anne.tommo@phnet.fi
Puh. 040 5726342

Äinämöinen

Äinämöisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Sokeva
vaativaan ammattikäyttöön

Pro

Jälleenmyynti:
K-Rauta
Starkki Oy Ab
Rautanet

Prisma
Agrimarket

www.sokeva.fi